

opusdei.org

„Jis ne tik mūsų klausosi, bet ir mums atsako“

Et in meditatione mea
exardescit ignis – ir man
bemažstant užsidegė ugnis.
Todėl ir eini į maldą: kad
taptum laužu, gyva liepsna,
skleidžiančia šilumą bei šviesą.
(Kelias, 92)

spalio 25 d.

Trokdami iš tiesų atverti savo širdį,
jei esame paprasti ir nuoširdūs,
prašysime mus mylinčių ir

suprantančių – tėvo, motinos, žmonos, vyro, brolio, draugo – patarimo. Tai jau dialogas, nors dažnai mes labiau norėtume patys išsilieti, papasakoti, kas mums atsitiko, negu klausytis kitų. Pradėkime bendrauti su Dievu neabejodami, kad Jis ne tik mūsų klausosi, bet ir mums atsako; ir mes Jo atidžiai klausysimės ir atsiversime nuolankiam pokalbiui, patikėsime Jam visa, kas kirba mūsų galvoje ir širdyje, – džiaugsmą, liūdesį, viltis, širdgėlą, sėkmes, praradimus, viską, net menkiausias kasdienybės smulkmenas. Nes būsime patyrę, kad visa, kas rūpi mums, domina ir mūsų dangiškąjį Tėvą.

Taigi, gal ir patys to nepastebėdami, mes eisime ryžtingu dievišku tempu, tvirtai tikėdami, kad Viešpačiui globojant net skausmas, pasiaukojimas, kančios yra malonios. Koks stiprus Dievo vaikas, žinodamas, jog yra taip arti Tėvo!

Todėl, kad ir kažin kas atsitiktų, esu nepalaužiamas, saugus su Tavimi, Viešpatie ir mano Tėve, kuris esi uola ir tvirtovė. (Dievo bičiuliai, 245–246)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/jis-ne-tik-musu-klausosi-
bet-ir-mums-atsako/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/jis-ne-tik-musu-klausosibet-ir-mums-atsako/) (2025-04-20)